

La pell molt fina

Fina presentarà el 23 de març a l'Auditori de Girona el seu primer disc, gravat amb músics de Gossos, Les Anxovetes i Hora de Joglar

'#Inconformista' és un treball autoeditat i Fina busca suport a la plataforma TotSuma

Compromís, educació i música són conceptes que van molt lligats per al cantant, compositor i activista gironí conegut com a Fina [<http://www.finamusicoficial.com>]. Així ho ha demostrat en el seu primer disc, #Inconformista, un treball autoeditat que presentarà en directe el dissabte 23 de març a la sala de cambra de l'Auditori de Girona [http://www.auditorigirona.org/cat/programacio_fitxa.php?idReg=2441] (20.30 h, 7 euros), dins del cicle Càpsula.

#Inconformista és el resultat de més de dos anys de feina i el disc s'ha gravat en els prestigiosos estudis Music Lan, d'Avinyonet de Puigventós, amb la implicació en el projecte de cap a 25 persones. Entre els col·laboradors, hi ha dos membres del grup manresà Gossos –Natxo Tarrés i Juanjo Muñoz canten a És més lliure el qui menys té–; les tres veus de Les Anxovetes, Tona Gafarot, Montse Ferrermoner i Marta Pérez, que fan cors en cinc cançons; Michael Lecuyer i Eloi Tomàs Massana, trombó i saxo alt d'Hora de Joglar, que toquen en quatre temes, i un quartet de corda dirigit per Joel Masó Juanmiquel. #Inconformista és, per tant, una producció artísticament i tècnicament ambiciosa que Fina ha construït des de la més estricta autogestió i per a la qual ara demana el suport dels seus seguidors per mitjà de la plataforma de finançament col·lectiu o micromecenatge TotSuma [<http://www.totsuma.cat/projecte/1687/fina-inconformista>]. La campanya, que estarà oberta durant un mes i escaig, inclou diverses recompenses per als mecenes, a més del CD: instruments participatius com ara el shaker i el kazoo amb el segell de Fina, un artista per al qual és fonamental la interacció amb el públic ("El meu punt fort és fer cantar la gent; jo no soc un gran músic"); samarretes ecològiques certificades, fetes amb cotó orgànic; vi ecològic Fina, preservatius vegans i concerts acústic privats.

Toni Molina (bateria), Lluís Figueras (guitarra elèctrica i dobro), Mauricio Campos (guitarra acústica i espanyola), Fran Esquiaga (teclats i programació) i Charly Cáneva, baix i programació, a més de productor del disc, són els "músics inconformistes" que amb Fina han gravat els nou temes en català del disc, quatre dels quals també apareixen en versió castellana. A més, en el llibret del CD s'inclouen les lletres de les cançons en català, castellà, basc i gallec –són "adaptacions cantables" per "donar valor a la riquesa de les llengües peninsulars"– i també en anglès. Musicalment, aquest és un disc "supereclèctic" en què el pop és un element integrador per a altres estils com ara el reggae, el funk, el rock i, fins i tot, el swing.

Ecologisme, participació social i feminisme són alguns dels eixos de l'univers de Fina, Josep en la vida civil, del qual les seves amigues sempre han remarcat "el costat femení". Per això és Fina, i també perquè, com diuen sovint amb el seu amic Lluís Pagespetit, pedagog i activista mediambiental, "tenim la pell molt fina per enfadar-nos, però massa gruixuda per intentar comprendre els altres, i hauríem de tenir una pell més permeable al dolor aliè".

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 05-03-2019, Pàgina 46

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1564533-la-pell-molt-fina.html>